

Rein Helend elulugu

Rein sündis 8. augustil 1939. aastal Tallinnas ema Veera ja isa Elmar Helend perre. Esimesed eluaastad möödusid Tallinnas. Vahepeal viibis Rein ka lastekodus, kus ema teda vaatamas käis, kuna vahetustega töö tõttu tuli ka öösel tööl olla. Olukord maailmas muutus ärevaks ja peagi ei olnud Tallinnas enam pommitamise tõttu turvaline olla. Seetõttu lahkuti kogu pere ja tarviliku kraamiga Paidesse, kus möödusid lasteaia ja põhikooli aastad. Paides elasid ka Reinu isapoolsed sugulased, onupere ja tädid, kes olid toeks ja abiks. Kuna väikese Reinu kopsud olid nõrgad, siis viibis ta sageli ka sanatooriumis, kus tegeles aga ka spordiga ja õppis nii pillimängu kui ka joonistamist.

Paide Metodisti koguduses toimunud koosolekul andis Rein 16-aastaselt oma elu Issandale. Edasises elus töötas ta nii muusika kui ka sõnaga aktiivselt kaasa paljudes kogudustes, aga aitas ka kõiges, kus oli vaja käsi külge lüüa. Koos abikaasa Üllega tehti koos aktiivselt laste- ja noortetööd, teeniti muusika, laulu ning pillimänguga. Reinul oli ilus tenori hääl ja nad laulsid ka koos abikaasa Üllega väga kaunit. Raplasse tulles võeti enda kanda nõukogude ajal keelatud pühapäevakooli ja noortetöö korraldamine. Rein läbis ka EKB Liidu seminari ning käis teistes kogudustes jutlustamas. Reinu muusikaarmastus kannustas ka lapsi pille õppima ja kui oli piisavalt oskusi, siis seda kogudusetöös rakendama. Sageli võeti nii oma lapsed kui ka teised noored ühes ja sõideti teistesse kogudustesse, et teenida seal vaimuliku sõna ja muusikaga. Rein vedas noori ka väljasõitudele suusatama ja laagritesse, kust ei puudunud kunagi ka vaimulik osa. Väga tähtsaks ja oodatud sündmuseks oli aastaid Ülle ja Reinu Rapla kodus peetud jaanituli, kus said kokku noored erinevatest kogudustest. Hea kristlik muusika ja sõnaosa ning põnevad ühised mängud tegid sellest tõelise tippsündmuse noorte jaoks.

Rein omandas elektriiku kutse ja juhiloa, mis võimaldasid tal juhtida kõiki masinaid, millel rattad all ja viies roolirattaks. Kõige enam kasutas ta ise aga liikumiseks jalgratast, millega on tiiru teinud peale ka Järvamaale. Rein töötas elektrikuna Rapla KEK-is ja hiljem piimakombinaadis, kus tuli tagada, et vajalikud seadmed oleks pidevalt töös ja kiirelt likvideerida tekkinud probleemid. Et kodused põllutööd saaks paremini tehtud, leiutas Rein elektrilise aiatraktori ja lammastele värske rohumaad jaoks ratastel liigutatava aediku. Elektriga varustatus oli kodus esmaklassiline ja tagatud kõikjal, kus vaja valgust või särtsu mõnele seadmele. Naljatan vahel, et mina elektrit ei karda, kuna olen elektriiku poeg ja elekter oli lapsepõlves igal pool olemas.

Lisaks erialastele oskustele õppis Rein omal käel mängima mitmeid pille: viiulit, klaverit, mandoliini ja kitarri. Samuti meeldis talle maalida ja tema tehtud sünnipäevakaardid olid kunstiteosed. Ka seda kirikut, kus täna oleme, ja kõrval olevat kivisilda on Rein maalinud.

Oma sõpruskonna kaudu tutvus Rein Ülle Helemaaga, kellega alustas ühist eluteed 25. augustil 1962. aastal. Neid laulatas Oleviste kirikus pastor Oskar Olvik. Ülle ja Rein on võinud tähistada nii hõbe- kui kuldpulma ning nende ühine elutee kestis kokku 64 aastat. Reinu osa oli olla ka silmadeks abikaasale, kes kaotas silmanägemise 27 aastaselt, kui poeg Kuldar oli alla aasta vana. Esimene laps Varje sündis 19. jaanuaril 1964. aastal ja teine tütar Koidu 1965. aasta augustis. Poeg Kuldar liitus perega 1970. aasta novembris. Esimeseks oma koduks sai perele Kohilas asuv elektrikute maja, kus saadi ametikorter. Sel perioodil osaleti aktiivselt Kohila Baptistikoguduse töös. Sealt siirduti edasi elama Kodilasse vastvalminud korterelamusse. Järgmiseks elukohaks oli juba oma maja Rapla lähedal, mis kujunes järgmise 14 aasta jooksul ka paljudele Rapla koguduse noortele teiseks koduks. Vanematel oli siiski soov leida sobiv maja Rapla linnas ning 1988. aastal ostetigi Raplasse remonti vajav maja. Viimaseks elukohaks siin maies elus jäi Reinule vanema tütre Varje perega ühiselt ehitatud uus paarismaja Vääna-Jõesuus. See koht andis Reinule ka nime Vääna-Papa.

Esimene lapselaps sündis 1985. aastal, kui Rein oli 46-aastane. Tänapäevaks on lapselapsi 11 ja lapselapselapsi 10. Kümnes lapselapselaps sündis vaid paar nädalat tagasi ja nii jõudsid mõlemad veel teineteist näha.

Sõjaaja lapsena ei olnud Reinul kerge õppida või tegeleda enese arendamisega, aga ta kasutas oma oskusi ning talente alati täiel määral. Ta ei matnud midagi maha, vaid kasutas kõiki oma teadmisi ja oskusi kõikjal, kuhu Issand teda saatis. Kui oli ühine olemine, ütles Rein üsna pea, et nüüd on aeg pillid välja võtta ja laulda ning muusikat teha. Kui endal enam hääli ei kandnud ja sõrmed hästi sõna ei kuulanud, siis igatses ta ikka kuulda laulu ja pillimängu ning soovis heast vaimulikust mõttest osa saada.